

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 29 ມີນາ 2026 (3-29-2026)

ພຣະເຈົ້າຊົງສັດຊື່

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຊົງສັດຊື່ຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງແລະຕໍ່ຄໍາສັນຍາຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ແມ່ນຫຍັງຄືແບບແຜນທີ່ດີທີ່ເຈົ້າດໍາເນີນຊີວິດຕາມ?

ຊິມເປີ ໄຟ Semper Fi. ຕັ້ງແຕ່ປີ 1883, ມັນເປັນຄໍາຂວັນຢ່າງເປັນທາງການຂອງກອງທັບເຮືອສະຫະລັດ. ໝາຍຄວາມວ່າ "ສັດຊື່ສເມີ." ສໍາລັບທະຫານເຮືອ, ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ເອີ້ນວ່າອະດີດທະຫານເຮືອ. ຈັນຍາບັນຂອງ ຊິມເປີ ໄຟ ແມ່ນຄາດຫວັງໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດສ່ວນຕົວ ແລະຊີວິດການເຮັດວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເມື່ອເປັນທະຫານເຮືອແລ້ວ, ກໍຍັງເປັນທະຫານເຮືອສເມີ. "ສັດຊື່ສເມີ" ເປັນຄວາມມຸ້ງຫວັງອັນສູງສົ່ງ. ແຕ່ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ມະນຸດຄົນໃດຈະສັດຊື່ສເມີໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງ, ມັນອາດຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານແປກໃຈວ່າອັດຕາການຢ່າຮ້າງໃນບັນດາທະຫານເຮືອແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາສາຂາທີ່ສຸດຂອງກອງທັບ.¹ ພວກເຮົາທຸກຄົນລົ້ມເຫຼວໃນການຮັກສາຄໍາສາບານ, ຄໍາປະຕິຍານ, ຫຼືຄໍາໝັ້ນສັນຍາ. ມີພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນໃນຈັກກະວານທັງໝົດ ແລະຕອດປວັດສາດທີ່ບັນທຶກໄວ້ທັງໝົດທີ່ບໍ່ເຄີຍລະເມີດຄໍາສັນຍາ. ບໍ່ເຄີຍລະເມີດໝັ້ນສັນຍາ. ບໍ່ເຄີຍປະຖິ້ມຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນລຸຜົນ. ພຣະນາມຂອງພຣະອົງຄື ພຣະຢາເວ, ແລະພຣະອົງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ສັດຊື່ສເມີ. ໂອ້.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ພຣະບັນຍັດສອງ 7:6-8

6. ສະນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັບຮູ້ເຖິງວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປະທານແຜ່ນດິນທີ່ອຸດົມສົມບູນນີ້ໃຫ້ຍ້ອນກິຈການຂອງພວກທ່ານ ເພາະວ່າທ່ານທັງຫຼາຍເປັນຊົນຊາດທີ່ດີດ້ານ 7. ຢ່າລືມວ່າພວກທ່ານໄດ້ທໍາໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພຣະພິໂຣດໃນຖິ່ນກັນດານ ໄດ້ກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ວັນອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບຈົນເທົ່າມາຮອດນີ້ 8. ແມ່ນແຕ່ໃນພູໂຮເຣັບ ພວກທ່ານກໍທໍາໃຫ້ພຣະອົງຊົງພຣະພິໂຣດຫຼາຍຈົນວ່າພໍທີ່ຈະທໍາລາຍພວກທ່ານໄດ້

ລອງຄິດເຖິງສນາມຫຼິ້ນຂອງເດັກໃນໂຮງຮຽນ. ທຸກໆຄົນທີ່ຢາກຫຼິ້ນກິລາຄືກບອລ (ຫຼື ກິລາບານເຕະ, ເບສບອລ, ຫຼືອື່ນໆ) ກໍາລັງຢືນຢູ່ອ້ອມຮອບ. ມີການເລືອກນາຍທີມສອງຄົນ. ການໂຍນຫຼຽນຈະກໍານົດວ່າໃຜຈະໄດ້ເປັນຄົນໄດ້ເລືອກກ່ອນ. ຈາກນັ້ນ, ຜູ້ຫຼິ້ນຈະຖືກເລືອກ, ແຕ່ລະຄົນ. ຄວາມຄາດຫວັງສູງຫຼາຍ. ບໍ່ມີໃຜຢາກຖືກເລືອກຄົນສຸດທ້າຍ. ແລະເມື່ອຊື່ຂອງເຈົ້າຖືກເອີ້ນ, ເຈົ້າເບິ່ງດ້ວຍຄວາມອວດຕິໃສ່ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກເລືອກ ແລະເຈົ້າຄິດກັບຕົວເອງວ່າ, ຂ້ອຍດີກວ່າພວກເຂົາ. ລອງນຶກພາບເຖິງສະຖານະການຢູ່ທີ່ພຽງໂມອາບ, ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອັນກໍາລັງຟັງຄໍາເວົ້າສຸດທ້າຍຂອງໂມເຊກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນການອານ. ນັ້ນແມ່ນພື້ນຖານຂອງທັງສີພຣະບັນຍັດສອງ. ຫຼັງຈາກສີສິບປີໃນທະເລຊາຍ, ລູກຊາຍ ແລະລູກສາວຂອງຄົນລຸ້ນໃໝ່ກໍາລັງກຽມພ້ອມທີ່ຈະຄອບຄອງດິນແດນທີ່ພຣະເຈົ້າສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຂົາ. ບົດທີ 7 ເລີ້ມຕົ້ນ. ດ້ວຍຄໍາເຕືອນຢ່າງເຂັ້ມງວດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຊາວອິສຣາເອັນຕ້ອງບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບປະຊາຊາດທີ່ພຣະອົງກໍາລັງຂັບໄລ່ອອກໄປຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າເຈັດຊາດນີ້ມີ "ຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍແລະມີອໍານາດຫຼາຍກວ່າ" ກ່ວາພວກເຂົາ (ພຣະບັນຍັດສອງ 7:1). ຖ້ານີ້ແມ່ນເກມເຕະບານໃນສນາມເດັກ

ຫຼິ້ນ, ຊາວຮິດຕີ, ຊາວເກີກາຊີ, ຊາວອາໂມຣິດ, ຊາວການາອານ, ຊາວເປຣີຊີ, ຊາວຮີວີ, ແລະຊາວເຢບູດຈະອຸ່ນເຄື່ອງແລ້ວໃນຂນະທີ່ຊາວອິສຣາເອັນຍັງນັ່ງຢູ່ເທິງຕັ້ງ. ຂໍ້ 6 ຕ້ອງຟັງແລ້ວຫວານແທ້ໆ! "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າໃຫ້ເປັນກຳມະສິດຂອງພຣະອົງຈາກຊົນຊາດທັງໝົດເທິງໜ້າໂລກ." ຕ້ອງມີບາດກ້າວໃໝ່ໃນບາດກ້າວຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອຊາວອິສຣາເອັນຮູ້ວ່າພວກເຂົາບໍ່ພຽງແຕ່ຖືກເລືອກໂດຍພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ-ພວກເຂົາຖືກເລືອກກ່ອນ! ແຕ່ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດສະແດງທ່າທາງດ້ວຍຄວາມພາກພູມໃຈໃນຕຳແໜ່ງຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາໃນຂໍ້ 7 ວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເລືອກພວກເຂົາເພາະວ່າພວກເຂົາມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າຊາດອື່ນໆ. ກົງກັນຂ້າມ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າເລືອກອັບຣາຮາມ, ລາວບໍ່ແມ່ນປະເທດຊາດເລີຍ. ລາວຄືຊາຍຄົນນຶ່ງ, ເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີລູກ, ຊາຮາຍເມັງຂອງລາວບໍ່ສາມາດມີລູກໄດ້ (ປະຖົມມະການ 12:1-4). ດັ່ງນັ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຈຸດນີ້ຊາວອິສຣາເອັນມີ "ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຄືກັບດວງດາວໃນທ້ອງຟ້າ" (ພຣະບັນຍັດສອງ 1:10), ມັນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຄຸນງາມຄວາມດີຂອງພວກເຂົາເອງ. ຊາວອິສຣາເອັນຕ້ອງການຄຳເຕືອນນັ້ນໃນຂນະທີ່ພວກເຂົາຍືນຍູ່ແຄມດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຕືອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກເຂົາ. ໂມເຊໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສອງຢ່າງແກ່ຊາວອິສຣາເອັນໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້. ທຳອິດ, ເພິ່ນບອກພວກເຂົາວ່າ, "ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຈົ້າ" (ຂໍ້ 6, ເນັ້ນໜັກເພີ່ມ). ຄຳກິຣິຍານີ້ແມ່ນຢູ່ໃນປະຈຸບັນທີ່ສົມບູນແບບ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຂົາໃນອາດິດ, ແຕ່ພວກເຂົາຍັງຖືກເລືອກໃນປະຈຸບັນ. ພຣະອົງຍັງສືບຕໍ່ເລືອກພວກເຂົາ! ແລະມັນບໍ່ແມ່ນການເລືອກທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນ ແລະບໍ່ສົນໃຈເຊັ່ນກັນ. ພຣະເຈົ້າ "ມີໃຈຂອງພຣະອົງຕັ້ງໃຈ" ໃສ່ພວກເຂົາ (ຂໍ້ 7). ທີສອງ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກພວກເຂົາເພາະວ່າພຣະອົງຮັກພວກເຂົາ ແລະ "ຮັກສາຄຳສາບານທີ່ພຣະອົງໄດ້ສາບານກັບບັນພະບຸລຸດ [ຂອງພວກເຂົາ]" (ຂໍ້ 8). ຫຼາຍຮ້ອຍປີກ່ອນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບອັບຣາຮາມວ່າຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຊາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່. ພຣະອົງໄດ້ຕໍ່ຄຳສັນຍາໃຫ້ກັບລູກຊາຍຂອງອັບຣາຮາມຄືອີຊາກ. ພຣະອົງໄດ້ຕໍ່ໃຫ້ກັບລູກຊາຍຂອງອີຊາກຄືຢາໂຄບ. ຕລອດທຸກລຸ້ນຄົນ, ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ເປັນຊະເລີຍຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ, ພຣະເຈົ້າຊົງສັດຊື່ຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ເຈົ້າຮູ້ຕົວຕົງທຳອິດເມື່ອໃດວ່າພຣະເຈົ້າມີພຣະທັຍຕໍ່ເຈົ້າ?

2. ພຣະບັນຍັດສອງ 7:9-11

9. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນໄປຮັບເອົາແຜ່ນສີລາເທິງພູ ຄືແຜ່ນສີລາແຫ່ງຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ໄວ້ກັບທ່ານທັງຫຼາຍນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄືນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າຫຼືດື່ມນ້ຳເລີຍ 10. ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານສີລາສອງແຜ່ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ເປັນແຜ່ນສີລາທີ່ນິ້ວພຣະທັດຂອງພຣະອົງເອງ ໄດ້ຊົງຈາຣຶກພຣະຄຳໃສ່ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຳທີ່ຊົງກ່າວກັບທ່ານທັງຫຼາຍອອກມາຈາກໄຟໃນມື້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ເທິງພູນັ້ນ 11. ຄືວ່າຫຼັງຈາກຄົບສີ່ສິບມື້ສີ່ສິບຄືນແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງປະທານແຜ່ນສີລາທີ່ຈາຣຶກຄຳໝັ້ນສັນຍາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ

ເມື່ອໂມເຊໄດ້ອະທິບາຍເຖິງພຣະເຈົ້າໃນຂໍ້ທີ 9, ໃຫ້ສັງເກດວ່າລາວເລີ່ມຕົ້ນແນວໃດ. ຫຼັງຈາກກ່າວວ່າ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າ," ມີຄຸນລັກສນະ ຫຼື ຕົວລະບຸຫຼາຍຢ່າງທີ່ລາວສາມາດຕິດຕາມໄດ້. ພວກເຮົາໄດ້ກວມເອົາສີ່ຢ່າງແລ້ວໃນການສຶກສານີ້: ພຣະເຈົ້າອົງບໍ່ຮິສຸດ. ພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮັກ. ພຣະເຈົ້າອົງຊົງຍຸຕິທັມ. ພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮິດອຳນາດ. ຂໍ້ຄວາມໃດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຂໍ້ຄວາມອື່ນໆນັບບໍ່ຖ້ວນຈະເປັນຄຳຖະແຫຼງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີສດີ. ແຕ່ໂມເຊໄດ້ເລືອກ "ພຣະເຈົ້າອົງຊົງສັດຊື່." ມີລັກສນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນແຫ່ງລັກສນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຄວາມໝາຍສະເພາະຕໍ່ເຈົ້າໃນລະດູການຕ່າງໆແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າບໍ່? ແນ່ນອນ, ວ່າມີ. ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງວ່າລັກສນະໃດນຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກວ່າລັກສນະອື່ນໆ. ຄວາມຈິງທີ່ສວຍງາມຂອງລັກສນະທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນວ່າພຣະອົງເປັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຕລອດເວລາ, ໃນຂນະທີ່ພຣະອົງຍັງເປັນສິ່ງສະເພາະໃນເວລາສະເພາະ. (1) ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຕັດສິນໃຈ, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ສລາດ. (2) ເມື່ອພວກເຮົາຖືກນຳມາປະເຊີນໜ້າກັບບາບຂອງພວກເຮົາ, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ອະໄພ. (3) ເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ສຶກໂກດແຄ້ນກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມໃນໂລກ, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຊອບທັມ.

(4) ເມື່ອພວກເຮົາຖືກທຳລາຍແລະບາດເຈັບ, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ປິ່ນປົວ. (5) ເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງປະເຊີນກັບຄວາມຕາຍ, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້ານິລັນດອນ. ແລ້ວເຈົ້າລະ? ມີຄຸນລັກສນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຈົ້າກຳລັງເພິ່ງພາອາສັຍຢ່າງໜັກໜ່ວງໃນຕອນນີ້ບໍ່? ບາງທີມີອາດເປັນເຫດຜົນທີ່ໂມເຊເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊາວອິສຣາເອັນໃນເວລານີ້. ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຕືອນກ່ຽວກັບຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຽມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ຂໍ້ 9 ເອີ້ນສິ່ງນີ້ວ່າ "ພຣະຄຸນ" ຂອງພຣະອົງທີ່ຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພັນທະສັນຍາ. ພຣະອົງໄດ້ລ້ຽງພວກເຂົາດ້ວຍມານາ (8:3). ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຂາດ, ແລະ "ຕີນຂອງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ໃຄ່ບວມ" (8:4). ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາພວກເຂົາດ້ວຍເສົາເມກໃນຕອນກາງເວັນແລະ ເສົາໄຟໃນຕອນກາງຄືນ (ພຣະບັນຍັດສອງ 1:33). ພຣະອົງໄດ້ສນອງນ້ຳຈາກທິນໃຫ້ພວກເຂົາສອງຄັ້ງ (ອົບພະຍົບ 17; ຈິດບັນຊີ 20). ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາກັບອັບຣາຮາມ ແລະໄດ້ຕໍ່ອາຍຸມັນໃຫ້ກັບທຸກໆລຸ້ນຄົນຕ່າງໄປ, ຊາວອິສຣາເອັນສາມາດພົ້ນໃຈໄດ້ວ່າພຣະອົງຈະສັດຊື່ທີ່ຈະຮັກສາມັນກັບພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ພວກເຮົາຮັກຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພອນຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດລືມວ່າພຣະເຈົ້າສັດຊື່ຕໍ່ຄຳສັນຍາທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຄຳສັນຍາທີ່ດີເທົ່ານັ້ນ. ຂໍ້ 10 ເປັນການເຕືອນທີ່ໂສກເສົ້າວ່າພຣະເຈົ້າຍັງຈະສັດຊື່ເພື່ອທຳລາຍຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງ. ແລະບໍ່ເໝືອນກັບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄວາມຮັກຕໍ່ພັນລຸ້ນຄົນ, ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບການພິພາກສາຈະຖືກຕອບແທນ "ໂດຍກົງ" ໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ກຽດຊັງພຣະອົງ. ຄວາມຊື່ສັດຂອງພຣະເຈົ້າຕັດທັງສອງທາງ. "ດັ່ງນັ້ນ," ໂມເຊກ່າວໃນຂໍ້ 11, "ຮັກສາພຣະບັນຍັດ-ກົດໝາຍແລະພິທີການ" ທີ່ພຣະເຈົ້າສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດ.

ເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເກດເຫັນແນວໃດວ່າພຣະເຈົ້າສັດຊື່ຕໍ່ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ?

3. ພຣະບັນຍັດສອງ 7:12-16

12. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນເວລານັ້ນວ່າ, "ຈົ່ງລົງຈາກພູດຽວນີ້ ດ້ວຍວ່າປະຊາຊົນທີ່ເຈົ້ານຳອອກມາຈາກປະເທດເອຍິບນັ້ນໄດ້ຫຼົງຜິດເສັ້ງແລ້ວ ຄືພວກເຂົາໄດ້ທັນໜີຈາກທາງທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປະຕິບັດນັ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ຄືພວກເຂົາໄດ້ຫຼໍ່ຮູບເຄົາຣົບຂຶ້ນສຳລັບຕົນເອງ" 13. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງໄດ້ກ່າວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າອີກວ່າ, "ເຮົາຮູ້ດີວ່າປະຊາຊົນເຫຼົ່ານີ້ທົວຕີ້ 14. ສະນັ້ນຢ່າຂັດຂວາງເຮົາເຮົາຕັ້ງໃຈຈະທຳລາຍເຂົາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດລະນຶກເຖິງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ ແລ້ວເຮົາຈະທຳໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເປັນບິດາຂອງຊົນຊາດນຶ່ງທີ່ໃຫຍ່ແລະເຂັ້ມແຂງກວ່າ" 15. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ກັບຄືນລົງມາຈາກພູ ຊຶ່ງໄປກຳລັງລຸກຢູ່ ໂດຍໄດ້ຖືແຜ່ນສິລາຄຳພັນສັນຍາສອງແຜ່ນນັ້ນລົງມາພ້ອມ 16. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ພົບວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ລະເມີດຄຳສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ໄວ້ນັ້ນ ໂລດ ແລະໄດ້ເຫັນພວກທ່ານທຳບາບຕໍ່ສູ້ພຣະອົງ ດ້ວຍການຫຼໍ່ຮູບງົວນ້ອຍໄວ້ຂາບໄຫວ້

ພຣະເຈົ້າເອົາຈິງເອົາຈັງກັບພັນທະສັນຍາ ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໄກຜູ້ທີ່ພຽງແຕ່ຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາຄິດອອກດ້ວຍຕົນເອງ. ແທນທີ່ຈະ, ພຣະອົງມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງເລີ່ມຕົ້ນຄວາມສັມພັນ ແລະໃຫ້ຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງຈະຮັກສາໄວ້. ແລະໃນທາງກັບກັນ, ພຣະອົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຮົາ-ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງ, ແຕ່ຍ້ອນວ່າພຣະອົງຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບພວກເຮົາ.

ເປັນຫຍັງການເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງສຳຄັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ?

ໃນຂໍ້ພຣະຄັມພິເຫຼົ່ານີ້, ໂມເຊໄດ້ເຕືອນຊາວອິສຣາເອັນວ່າພັນທະສັນຍາແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງສອງຝ່າຍ. ຖ້າພວກເຂົາເຊື່ອຟັງພຣະບັນຍັດແລະກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມ, ພວກເຂົາຈະປະສົບກັບພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ຊາວອິສຣາເອັນຕ້ອງເຮັດເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ: (1) ຮັກສາພິທີການຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 12). (2) ເອົາຊນະສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 16). (3) ຢ່ານະມັສການພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ (ຂໍ້ 16). ຖ້າຊາວອິສຣາເອັນເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຂົາ, ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດສ່ວນຂອງພຣະອົງ (1) "ພຣະອົງຈະຮັກເຈົ້າ, ອວຍພອນເຈົ້າ, ແລະເພີ່ມທະວີເຈົ້າ" (ຂໍ້ 13). (2) "ພຣະອົງຈະອວຍພອນລູກ

ຫຼານຂອງເຈົ້າ" ຜົນຜົນ, ເຫຼົ້າອະງຸ່ນ, ຝູງສັດ, ແລະຝູງແກະຂອງເຈົ້າ (ຂໍ້ 13). (3) ພຣະອົງຈະອວຍພອນເຈົ້າ "ເໜືອກວ່າຊົນຊາດທັງໝົດ" (ຂໍ້ 14). (4) ບໍ່ມີປະຊາຊົນ, ຝູງສັດ, ຫຼືຝູງແກະຂອງເຈົ້າໃດຈະ "ເປັນພັນ" (ຂໍ້ 14). (5) ພຣະອົງຈະປົກປ້ອງເຈົ້າຈາກຄວາມເຈັບປ່ວຍ ແຕ່ຈະທໍລະມານສັດຕູຂອງເຈົ້າ (ຂໍ້ 15). ເມື່ອເຈົ້າປຽບທຽບເງື່ອນໄຂຂອງພັນທະສັນຍາ, ໃຜເຮັດຫຼາຍກວ່າ? ພຣະເຈົ້າ. ໃຜໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າ? ຊາວອິສຣາເອັນ. ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກະທໍາໃນນາມຂອງພວກເຮົາແມ່ນສມໍາສເມີ ແລະຈະເປັນຫຼາຍກວ່າທີ່ພວກເຮົາເຄີຍເຮັດເພື່ອພຣະອົງ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ແມ່ນແຕ່ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດເພື່ອເປັນກຽດແກ່ສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃນພັນທະສັນຍາກໍແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາໃນທີ່ສຸດ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະພອນ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຮັບສະຖໍາຣາສີ. ໃນພຣະບັນຍັດສອງ 10:13, ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເຕືອນພວກເຮົາວ່າ, "ຈົ່ງຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະກົດໝາຍຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເຮົາປະທານໃຫ້ເຈົ້າໃນມື້ນີ້, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າເອງ." ການເຊື່ອຟັງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຢູ່ໃນເສັ້ນທາງສູ່ຊີວິດທີ່ຄົບຖ້ວນ, ອຸດົມສົມບູນ, ແລະພໍໃຈ. ກົດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຄືກັບເສັ້ນທາງທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍ-ນໍາພາພວກເຮົາໄປສູ່ຊີວິດທີ່ດີທີ່ສຸດ. ມີພັນທະອັນນຶ່ງຂອງການເຊື່ອຟັງທີ່ກະທົບກະເທືອນຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ທັນສມັຍຂອງພວກເຮົາ. ອິສຣາເອັນຕ້ອງທໍາລາຍຜູ້ຄົນທັງໝົດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນດິນແດນໃນປະຈຸບັນ. ພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ປະຊາກອນພື້ນເມືອງຖືກທໍາລາຍໂດຍບໍ່ມີຄວາມສົງສານ. ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນພັຍຂົ່ມຂູ່ທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການເຮັດເພື່ອອິສຣາເອັນ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ການນະມັສການຮູບປັ້ນແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາມາດັກຈັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ສະນັ້ນວິທີແກ້ໄຂດຽວແມ່ນການກໍາຈັດ. ພວກເຮົາຕອບສນອງຕໍ່ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ? ໂດຍການຕັ້ງໃຈໃນການເລືອກປະຈໍາວັນຂອງພວກເຮົາ. ໃນຊີວິດຂອງເຮົາໃນທຸກມື້ນີ້, ສິ່ງນີ້ອາດໝາຍເຖິງການປ່ອຍວາງມືສັຍ, ຄວາມສັມພັນ, ຫຼືອິດທິພົນທີ່ກົດກັນເຮົາໃຫ້ທ່າງຈາກທາງຂອງພຣະອົງ. ການເຊື່ອຟັງມີຈຸດປະສົງເພື່ອປະຕິບັດຢູ່ໃນຊຸມຊົນ. ການຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາເອງດ້ວຍເພື່ອນຮ່ວມຄວາມເຊື່ອທີ່ໃຫ້ກໍາລັງໃຈພວກເຮົາໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຮັກສາຄວາມຮັບຜິດຊອບໄດ້. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະເດີນທາງນີ້ຄົນດຽວ! ເຊັ່ນດຽວກັບຊາວອິສຣາເອັນທີ່ເປັນຊຸມຊົນ, ພວກເຮົາສາມາດເພິ່ງພາອາສາສັຍເຊິ່ງກັນແລະກັນເພື່ອຈະເຊື່ອຟັງແລະສັດຊື່.

ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າກະຕຸ້ນທ່ານໃຫ້ເຊື່ອຟັງພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງແນວໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະບັນຍັດສອງ 7:12-16 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງວົງຈອນທີ່ສວຍງາມ. ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້ານໍາໄປສູ່ການເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຮົາ, ແລະການເຊື່ອຟັງເປີດປະຕູສູ່ພອນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະອົງ. ນີ້ແມ່ນບາງວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດເສີມສ້າງວົງຈອນນັ້ນໃນອາທິດນີ້: **ຮັກສາຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.** ໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະສຸມໃສ່ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາອຸທິດຕົນຂອງທ່ານໃນອາທິດນີ້. ໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄໍາພີຕ່າງໆເຊັ່ນ: ບັນຍັດສິບປະການ (ອົບພະຍົບ 20) ແລະ ພຣະພອນ (ມັດທາຍ 5). **ທໍາລາຍສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ.** ລະບຸທາງເລືອກຂອງສີ່, ນິສັຍ, ວຽກອະດີເລກ, ຫຼືຄວາມສັມພັນທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານອອກຈາກເສັ້ນທາງການເຊື່ອຟັງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດໍາເນີນຂັ້ນຕອນເພື່ອກໍາຈັດພວກມັນອອກຈາກຊີວິດຂອງເຈົ້າ. **ທໍາລາຍຮູບເຄົາຣົບ.** ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບທໍາອິດໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າໂດຍການລະບຸຮູບເຄົາຣົບໃດໆ, ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໄດ້ວາງໄວ້ຕໍ່ທ້າຍພຣະອົງ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA